

And Now I See

By Elder Jeffrey R. Holland
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Și acum văd

Vârstnicul Jeffrey R. Holland
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

October 2025 general conference

The impact of the Book of Mormon in my life is no less miraculous than was the application of spit and dirt placed on the blind man's eyes.

With love unfeigned we all echo President Oaks's tribute to the passing of President Russell M. Nelson. And with equal love and deep mourning, we all acknowledge the tragedies in Michigan recently and almost daily around the world. We acknowledge these things with love and trust in the Lord Jesus Christ.

Theninth chapter of Johnrecords the experience of Jesus and His disciples passing near a beggar, blind from birth. This led the disciples to ask Jesus several complex religious questions regarding the origin and transmission of this man's limitation. The Master responded by doing something very simple and very surprising. He spit into the dirt and stirred a small mixture of clay. He then applied this to the eyes of the man, instructing him to wash in the pool of Siloam. All this the sightless man obediently did and "came [forth] seeing," the scripture says. How important evidence is, as opposed to wishes or argument or even malice in opposition to the truth.

Well, afraid this miracle would again add to the threat Jesus already posed to their presumed authority, the enemies of the Savior confronted the newly sighted man and said in anger, "We know [Jesus] is a sinner." The man listened for a moment, then said, "Whether he be a sinner ... , I know not: [but] one thing I [do] know, ... whereas I was blind, now I see."

Efectul pe care Cartea lui Mormon l-a avut în viața mea nu este mai puțin miraculos decât amestecul de scuipat și pământ pus pe ochii orbului.

Cu dragoste neprefăcută, noi, toți, ne alăturăm omagiului adus de președintele Oaks cu ocazia decesului președintelui Russell M. Nelson. Și, cu aceeași măsură de dragoste și durere profundă, noi, toți, suntem conștienți de tragediile care au avut loc recent în Michigan și, aproape zilnic, în întreaga lume. Suntem conștienți de aceste lucruri având dragoste și încredere în Domnul Isus Hristos.

Înal nouălea capitol din Ioaneste consemnat momentul în care Isus și ucenicii Săi trec prin apropierea unui cerșetor orb din naștere. Această i-a făcut pe ucenici să-I adreseze lui Isus mai multe întrebări religioase complexe cu privire la originea și transmiterea limitării acestui om. Învățătorul a răspuns făcând ceva foarte simplu și foarte surprinzător. A scuipat în pământ și a făcut un mic amestec de tină. Apoi, a pus acel amestec pe ochii bărbatului instruindu-l să se spele în scăldătoarea Siloamului. Toate aceste lucruri omul fără vedere le-a făcut supus și „s-a întors văzând”, ne spune scriptura. Cât de importante sunt dovezile, în comparație cu dorințele, argumentele sau chiar răutatea care se opun adevărului.

Ei bine, temându-se că acest miracol ar fi sporit și mai mult amenințarea pe care Isus o reprezenta deja pentru presupusa lor autoritate, dușmanii Salvatorului l-au confruntat pe omul care tocmai își căpătase vederea și i-au spus cu mânie: „Știm că [Isus] este un păcătos”. Omul a ascultat o clipă și, apoi, a spus: „Dacă este un păcătos, nu știu; [dar] eu una știu: că eram orb, și

Jesus gave the first meaning to this exchange, telling His disciples that all this had happened “that the works of God should be made manifest.” Remember that twice in this narrative the Savior’s action was referred to as “anointing” the blind man’s eyes, an act to be completed by washing. This description of “the works of God [being] made manifest” could possibly suggest the unfolding of an ordinance.

Another truth that is evident here are the instruments the Creator of heaven and earth and all that in them are used to provide this miracle: spit and a handful of dirt! These very unlikely ingredients declare that God can bless us by whatever method He chooses. Like Naaman resisting the River Jordan or the children of Israel refusing to look at the serpent on the staff, how easy it is for us to dismiss the source of our redemption because the ingredients and the instruments seem embarrassingly plain.

But we remember from the Book of Mormon that some things are both plain and precious and that prior to Jesus’s birth, it would be prophesied that “he [would have] no form nor comeliness; and when we [should] see him, there is no beauty that we should desire him.” How often God has sent His majestic message through a newly called and very anxious Relief Society president or an unlearned boy on a New York farm or a brand-new missionary or a baby lying in a manger.

So what if the answers to our prayers come in plain or convoluted ways? Are we willing to persevere, to keep trying to live Christ’s gospel no matter how much spit and clay it takes? It may not always be clear to us what is being done or why, and from time to time, we will all feel a little like the senior sister who said, “Lord, how about a blessing that isn’t in disguise?”

Consider the evidence of another truth, this one regarding the holy priesthood. In documenting the organization of the meridian Church, Luke’s first line reads, “Then he called his twelve disciples together, and gave them power and authority,” gifts not granted on the basis of impressive credentials nor determined by tradition or birthright. They are not bestowed by a divin-

acum văd”.

Isus a atribuit primul înțeles al acestui dialog spunând ucenicilor Săi că totul s-a întâmplat „ca să se arate... lucrările lui Dumnezeu”. Aduceți-vă aminte că, de două ori în această relatare, acțiunea Salvatorului a fost numită „[ungerea]” ochilor orbului, acțiune care urma să fie încheiată prin spălare. Descrierea „să se arate... lucrările lui Dumnezeu” ar putea sugera înfăptuirea unei rânduieli.

Un alt adevăr care este evident aici sunt instrumentele pe care Creatorul cerului și al pământului și a tot ceea ce este în ele și pe ele le-a folosit pentru a oferi acest miracol: scuipat și o mână de pământ! Aceste ingrediente foarte neobișnuite demonstrează că Dumnezeu ne poate binecuvânta prin orice metodă alege. Asemenea lui Naaman care a refuzat să se scalde în râul Iordania sau copiilor lui Israel care au refuzat să se uite la șarpele de pe prăjină, cât de ușor ne este să respingem sursa mântuirii noastre pentru că ingredientele și instrumentele par jenant de simple!

Dar ne amintim, din Cartea lui Mormon, că unele lucruri sunt atât clare, cât și prețioase și că, înainte de nașterea lui Isus, s-a profetit că „El... [nu urma să aibă] nici frumusețe, nici strălucire ca să nu atragă privirile, și înfățișarea Lui [urma să nu aibă] nimic care să ne placă”. Cât de des Și-a trimis Dumnezeu mesajul măreț prin intermediul unei președinte a Societății de Alinare nou chemată și foarte neliniștită sau al unui băiat neînvațat de la o fermă din New York ori al unui misionar nou-nouț sau al unui prunc dintr-o iesel!

Așadar, ce se întâmplă dacă răspunsurile la rugăciunile noastre vin în moduri simple sau complicate? Suntem dornici să perseverăm, să continuăm să încercăm să trăim potrivit Evangheliei lui Hristos indiferent de cât de mult scuipat și tină este nevoie? S-ar putea să nu ne fie întotdeauna clar ce se face sau de ce și, din când în când, cu toții ne vom simți puțin ca aceea soră în vârstă care a spus: „Doamne, ce zici de o binecuvântare care nu este deghizată?”

Gândiți-vă la dovada unui alt adevăr, în legătură cu preoția sfântă. Documentând organizarea Bisericii de la jumătatea timpului, prima frază a lui Luca sună astfel: „Isus a chemat pe cei doisprezece ucenici ai Săi [și] le-a dat putere și stăpânire”, daruri care nu au fost acordate pe baza unor referințe impresionante și nici determinate de tradiție sau de dreptul întâiului născut. Ele nu

ity school or a theological seminary. They are conferred only by the laying on of hands by one who has had authorized hands laid on him in an unbroken sequence back to the source of all divine authority, the Lord Jesus Christ.

And in a church that understands the gift of mercy, wouldn't it be another marvelous evidence of that church's truthfulness to see these blessings and covenants go to our deceased kindred, those of our families who have gone before us? Should they be penalized because they did not have access to the gospel or because they were born at a time or in a place when divine ordinances and covenants were not available to them? The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints has sacred, dedicated houses of the Lord in which merciful, salvific work is being done vicariously every day and night for these deceased, as well as offering worship opportunities and ordinances for the living. To my knowledge, this particular evidence of God's truth, His universal love for the living and the dead, is not seen elsewhere in the world—except in one church that demonstrates truth in this particular regard: The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.

My first sight-giving, life-giving encounter with real evidence of truth did not come with anointing clay or in the pool of Siloam. No, the instrument of truth that brought my healing from the Lord came as pages in a book, yes, the Book of Mormon: Another Testament of Jesus Christ! The claims about this book have been attacked and dismissed by some unbelievers, the anger often matching the vitriol of those who told the healed man that he could not possibly have experienced what he knew he had experienced.

It has been hurled at me that the means by which this book came to be were impractical, unbelievable, embarrassing, even unholy. Now, that is harsh language from anyone who presumes to know the means by which the book came to be, inasmuch as the only description given about those means is that it was translated "by the gift and power of God." That's it. That's all. In any case, the impact of the Book of Mormon in my life is no less miraculous than was the application of spit and dirt placed on the blind man's eyes. It has been, for me, a rod of safety for my soul, a

sunt oferite de vreo facultate de teologie sau de vreun seminar teologic. Ele sunt conferite doar prin așezarea mâinilor de către cel pe care au fost așezate mâini autorizate, într-o succesiune neîntreruptă, până la sursa autorității divine, Domnul Isus Hristos.

Și, într-o biserică în care se înțelege darul reprezentat de milă, nu ar fi aceasta o altă dovadă minunată a veridicității acelei biserici să vedem cum aceste binecuvântări și legăminte ajung la rudele noastre decedate, la cei din familiile noastre care au trăit înaintea noastră? Ar trebui ei să fie pedepsiți pentru că nu au avut acces la Evanghelie sau pentru că s-au născut într-o perioadă sau într-un loc în care rânduielile și legămintele divine nu le-au fost disponibile? Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă are case sacre, dedicate Domnului, în care se înfăptuiește, în fiecare zi și seară, lucrarea de salvare, plină de milă, pentru aceste persoane decedate și care, de asemenea, oferă ocazii de preaslăvire și rânduieli pentru cei vii. Din câte știu, această dovadă anume a adevărului lui Dumnezeu, dragostea Sa universală pentru cei vii și cei morți nu este văzută nicăieri altundeva în lume – decât într-o singură biserică ce demonstrează adevărul în această privință: Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă.

Prima mea întâlnire cu dovezi reale ale adevărului care mi-au dat vederea și viața nu a avut loc cu tină sau în scaldătoarea Siloamului. Nu, instrumentul adevărului care mi-a adus vindecare de la Domnul a venit sub forma unor pagini dintr-o carte, da, Cartea lui Mormon: un alt testament al lui Isus Hristos! Afirmările din această carte au fost atacate și respinse de unii necredincioși, mânia lor având adesea aceeași virulență ca aceea a celor care i-au spus omului vindecat cănu era posibil să fi avut parte de ceea ce el știa că avusese parte.

Mi s-a imputat că mijloacele prin care a apărut această carte au fost impracticabile, de necrezut, jenante, chiar profane. Acesta este un limbaj dur din partea oricui pretinde că știe mijloacele prin care a apărut cartea, având în vedere că singura descriere oferită despre aceste mijloace este că a fost tradusă „prin darul și puterea lui Dumnezeu”. Atât! Aceasta este tot! Oricum, efectul pe care Cartea lui Mormon l-a avut în viața mea nu este mai puțin miraculos decât amestecul de scuipat și pământ pus pe ochii orbului. Ea a fost, pentru mine, o bară de siguranță pentru su-

transcendent and penetrating light of revelation, an illumination of the path I must walk when mists of darkness come. And surely they have, and surely they will.

And given the view it has granted me of my Savior's universal love and redeeming grace, I share with you my witness, justified here as the newly blessed man's parents said their son should be heard because he was "of age." Well, so am I. He was old enough to be taken seriously, they implied. Well, so am I. I am two months away from my 85th birthday. I have been at the edge of death and back. I have walked with kings and prophets, with presidents and apostles. Best of all, I have at times been overwhelmed by the Holy Spirit of God. I trust that my witness should be given at least some consideration here.

Now, brothers and sisters, I came to my whole-souled conviction that The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints is a true restoration of the New Testament Church—and more—because I could not deny the evidence of that restoration. Since those first experiences, I suppose I have had a thousand—ten thousand?—other evidences that what I have spoken of today is true. So I am delighted now to join my friend huddled on the streets of Jerusalem, where with my diminished voice I sing:

Amazing grace—how sweet the sound—
That saved a wretch like me!
I once was lost, but now am found,
Was blind, but now I see.
In the name of Jesus Christ, amen.

fletul meu, o lumină revelatoare transcendentă și pătrunzătoare, o lumină pe calea pe care trebuie să merg când vin negurile de întuneric. Și, cu siguranță, ele au venit și, cu siguranță, vor veni.

Și, ținând cont de vederea pe care ea mi-a oferit-o asupra dragostei universale și harului mântuitor ale Salvatorului meu, vă împărtășesc mărturia mea, justificată aici, întrucât părinții celui tocmai binecuvântat au spus că fiul lor ar trebui ascultat pentru că era „în vârstă”. Ei bine, la fel sunt și eu! El era destul de în vârstă pentru a fi luat în serios – sugerau ei. Ei bine, la fel sunt și eu! Mai am două luni până când voi împlini 85 de ani. Am fost la un pas de moarte și m-am întors. Am cunoscut regi și profeți, președinți și apostoli. Cel mai bun lucru este că, uneori, am simțit din abundență Spiritul Sfânt al lui Dumnezeu. Am încredere că mărturia mea va fi luată în considerare măcar într-o oarecare măsură în acest caz.

Acum, dragi frați și surori, am ajuns la convingerea deplină că Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă este adevărata restaurare a Bisericii din perioada Noului Testament – și chiar mai mult – deoarece nu aş putea nega dovezile acestei restaurări. De la acele prime experiențe, presupun că am avut o mie – zece mii? – dealtă dovezi că ceea ce am spus astăzi este adevărat. Așadar, sunt încântat acum să mă alătur prietenului meu ghemuit pe străzile Ierusalimului, unde, cu glasul meu slăbit, cânt:

Mărețul har – ce minunat
Pe mine m-a salvat.
Pierdut și orb eram, dar m-a găsit
Și pot din nou vedea.
În numele lui Isus Hristos, amin.